

urbanes que de un quant temps ensa están portantse a cap en la «Bella Subur», molt especialment del magnífich Passeig del Dr. Benaprés y de la perllo-gació del de la Ribera, així com també de la bona colla d' elegants xalets que actualment se aixequen en la darrera de les expressades vies públiques, tant més quant la construcció dels referits edificis és deguda a la iniciativa del opulent rentista asturià D. Bernard Fernández Valdés, que de tantes y ben merescudes simpaties gosa en tota aquesta illa.

Reformes urbanes

SUSCRIPCIÓ pera la construcció del pont sobre la Riera Xica, urbanisació de la Ribera desde dit punt y del Passeig Benaprés fins el Vinyet, y Festa automovilista:

INGRESOS

	Pessetes
Suma anterior.	4.477'50
D. Tefesfor Monfort	5
Total.	4.482'50

GASTOS

A Joseph Fort: confecció del planol	90
A Magí Pascual: jornals de peó.	33
A Magí Pascual: jornals de peó y carros	314'91
A Gregori Mirabent: materials y transports.	158'50
A Magí Pascual: jornals peons y carros.	537'67
A Jacinto Santacana: impresos	11
A Magí Pascual: jornals de peons, paletes y carros	558
A Tomás Matas: jornals carro y tartana	38
A Magí Pascual: jornals de peons, paletes y carros	715'75
A Antón Juncosa: jornals per arrastre corró.	60
A Antón Pagés: transports	5
A Joan Bartés: compte ferrer	31'45
A Magí Pascual: jornals de peons, paletes, carros, materials y direcció.	325'60
A Miquel Comas: compte de jornals	93'75
A Francisco Virella: compte de jornals de peons, paletes, carros, eynes y direcció.	972'16
A Gregori Mirabent: transports y jornals	61'50
A Antón Vinyals: lloguer mástils y banderes.	50
A Magí Pascual: jornals dels carros per regar, peons y compra de aigua	117'25
A Joan Esteva: per 25 carretedes de pedra	25
A Joan Gras: joraals arrastre del corró	56
A Ramón Isabol: cabassos y altres efectes	31'90
A Telesfor Monfort: treballs de pintor	5
A Francisco Virella: compte de mahons	100
A Bartés germans y C.ª: per fulls cartró	2'40
Total	4.393'84

RESUM

Total de ingresos	4.482'50 ptes.
Total de gastos	4.393'84

Efectiu disponible. 88'66 ptes.

L'minent Mtre. Morera a l'Argentina

Otro artista español, un verdadero y grande artista, se ha dirigido á Buenos Aires. Esta vez no se trata de un literato ni de un actor; es un músico, quién va á la Argentina para llevar á aquellos hermanos nuestros un poco de emoción española.

No hay duda de que ese éxodo constante de nuestros intelectuales á los países americanos servirá para estrechar lazos familiares que nos son necesarios para unificar la raza, luchando mancomunadamente por la conquista del porvenir. Esto se ha dicho y se ha repetido hasta el cansancio. No importa. Ello es verdad y debe vivir en la conciencia de todos.

¿Y, quién es Enrique Morera? Reconozco que esa pregunta no tendría yo que hacerla si se tratara de Chapí, de Chueca, de Jerónimo Jiménez ó Qinito Valverde. Morera no ha escrito música para zarzuela del llamado género chico. Si fué pecado suyo (yo creo que fué virtud), en el pecado lleva la penitencia; Moreira no es popular en España.

Y, sin embargo, ¡qué gran artista y qué admirable obra la suya! Muy joven todavía, ha coquistado dos triunfos enormes con sus óperas «Emporium», letra del delicado poeta Marquina, y «Bruniselda», cuyo libreto se debe a la galana pluma de Puigdollers y Maçia.

Morera es un caso de wagnerismo puro y noble. Su música se aparta de la superficialidad «color de rosa» de la música francesa y no se inspira en la tradición lírica italiana, de un sentimentalismo decadente y de una belleza impresionable y efímera. Alemania es la patria indiscutible de la buena música y alemana es Morera en su técnica, como es genuinamente español en su inspiración.

¿Cuáles son sus obras? Ya hemos citado «Emporium» y «Bruniselda», sus dos admirables óperas. Mencionaremos ahora otras dignas de unánime admiración aunque de menos consistencia, de no tan altos vuelos. Son en su mayor parte óperas en un acto, poemas musicales, páginas sueltas, cuentos líricos donde el alma regional de Cataluña se revela hecha armonías. «Jesús de Nazareth», «La Santa Espina», «Las monjas de Sant Ayman», «La regna vella», «La Rosons», «L'alegría que passa», «Cig las y formigas», «La nit de l'amor» «L'esparvé», «La nit de Nadal», «La barca», «La adoració dels pastors», «Vida blanca» - La fada», «Nit de Reys», «Joan del l'Os», «La devoció de la creu», «La reyna del cor», «L'Atlantida» y Les caramelles». Asombra la fecundidad del maestro Morera, quien ha musicado con singular acierto bellísimas producciones de Guimerá, Marquina, Rusiñol, Apeles Mestres, Iglesias y Verdaguer.

Y ahora se lleva á la Argentina como bagaje precioso: «Titayna, La boja Mar y cel», «Flayer «Mandoni é Indivil». Además, piensa escribir una ópera de costumbres argentinas, las cuales le son de antiguo familiares, por haber vivido en aquel hermoso país en dos distintas ocasiones antes de su estancia en Bruselas.

Morera no es un atolondrado. Catalán de la más pura cepa, tiene de los hijos de Cataluña la ferrea voluntad y el prudente practicismo. Como su paisano Blay, el maravilloso escultor, triunfará en la República del Plata acaso más pronto que en la misma España. No olvidemos aquello de que nadie es profeta en su tierra.

El viaje de Morera ha sido silencioso, modesto, sin ninguna clase de pretensiones. Es que se trata de un artista que no necesita el reclamo: le basta su arte para llegar, ver y vencer, como César.

Yo le acompañé con el pensamiento toda esperanza; espero que hasta aquí llegará el eco de su victoria, Y sabrán los argentinos, nuestros hermanos, que España, además de poetas, y dramaturgos, y novelistas, y críticos de arte y pintores y escultores ilustres, tiene también músicos... ¡grandes músicos!

«Correo Español» de Méjich

L'elegia dels camps

Els camps segats de la planura
ara son muts y avergonyits,
que ja es fiuda l' hermosura
dels inefables jorns florits.

Quan hi passava 'l dallador,
brandant la dalla adalerada,
s' aná fonent sa onada d' or
com al abim la torrentada;
quan hi passava 'l dallador
els camps ploraren de tristor.

Pels camps segats de la planura
ara hi pastureuen els remats.
Si 'ls camps perdiuren sa hermosura,
els pobres bens hi son xalats.

Encara escoltan ses orellas
de l' estisora 'l pas creuent,
encara s' ciouen ses parpelles
recordant l' hora del torment,
Quan los lligava 'l torredor
moria 'l só de les esquelles,
quan los lligava 'l torredor
els bens ploraren de tristor.

¡Avergonyits els camps segats
van ràssecantse de tristesa ...
ara hi pastureuen els remats
y, com esclaus ab foch marcats,
ploran l' horror de sa nuesa!

MOSSEV ANTON NAVARRO

Pa y beure

Qui no vulgi pols que no vagi a l' era

(RECORTS D' UNA EXCURSIÓ AYGUALIDA)

Tots havíem quedat pe'l dia 26 de Septembre pera fer una excursió al avenç de «La Ferla» y tothom estava més que animat pera emprendre mitj a cavall mitj a peu aquella penosa caminada per les esquerpes montanyes de La Plana Novella.

L' hora de sortida fou anunciada pera tan bon punt lluís el matinal crepuscle; pro era tanta l' alegria que sentíem de gosar de un dia de camp, qu' encara era negra nit que alguns de nosaltres ja 'ns trobavem fent la mar de tabola, anant d' aquí d' allá. trucant als més dormilengues, parlant de la ruta que anavem a fer y alçant sovint y alegrement la vista al cel pera convençens y felicitarnos d' haver escollit un dia d' àngels.

Efectivament, era un dia d' àngels.

La cosa s' anava a pleret animant y, ara l' ún, ara l' altre, anava compareixent tothom fent força remor y donant ab veu ben eridanera el «Bon dia tingueu».

—¡Apa, noys, somhi! que 'ls cavalls ja frisen y no cal pas que 'ns torbem—deya l' ún.

—Sí: somhi j. —esponia un altre. Y, coratjosos, tots ens estivarem de la millor manera possible dintre les bosses del carro.

Vam posarnos tot seguit en camí al sò de les boniques cantades que feyen una pila de noyes joves en qu'nes el benestar hi fa sempre estada. Els cants eren ben agradables; els sotrachs y els cops de cap a la barana del darrera puch ben dir que no ho eren tant... Pero com que l' cas era deixarse de queixes, y riure, vaig oblidar algunes capicuades de «mal genre».

—Y ¿voleu dir que 'ns esperaran a missa? —va preguntar una noya.

—Estiguin segura; que 'ls que van més endavant demanaran per que 'ns complaguin.

Y *tras, tras, tras...* Fita amunt, sempre capdellant distància.

Já som a Jafra. L' avantguarda, que la componen un estol de noyes ab vestits blancs, va anunciar-nos el començ de la mirsa matinal.

La campana ja dringava feya estona eritant als feligresos de aquelles rodalies; ja tothom anava omplint ab sa presència aqueila remenuda capella.

Tot seguit va regnar un silenci beatífich. El capellà mitj acotat sobre l' altar, mormolant paraules llatines va trencar aquell silenci, lo mateix que un company nostre va trencar sense volquer la seva corcada cadira, trovantse de cop y volta ab incòmoda posició.

Aquest cas va fer riure, tant, que cadascú, per no promoure fortes rialles, va omplir la boca ab son mocador sense ni temps d' examinarlo avans.

Sortim, per fi, a fora, y ens acampem aprop d' una vinya pera reforsar la defallió que tots sentíem.

¡Calculeu si n' havien de sentir, ab tantes sotragades, la una darrera l' altra!

Tothom va desfer els seus paquets, y no hi havia ningú que 's tingues mutual enveja, perque si fa o no fa tots els esmorzars tenien la mateixa vitola. Ja se sab: sardines de Nantes; truita de mongetes, xafada per la falta de amplaria del vehícol y per la sobra de xafadors; alguna oliva, un bon crostó de pa del dia avans, y postres els més lleminers.

Fet aquest treball de rabiosa necessitat, vam tornar a encaixonarnos, y altra vegada *tras, tras, tras...*, tot comentariant «el fet de la cadira», vam arribar a «La Plana» sans y bons.

De allí, cap a «La Ferla».

Alguns, veient que l' tragecte se anava allargasant, van desistir de seguir el nostre pas, que de feya molts dies estava resolt a tot; d' altres van provar de continuar, seguintnos una mica més; pro, fet y debatut, pochs vam ser els que arribarem a la meta.

L' «Avenç de la Ferla» está situat a les díes vidents de dugues fornides montanyes: lo feréstech de aquelles encontrares fa més imposant aquell forat que en forma de pou devalla terra avall fins no se sab ahont... Un cap vist y recordat l' immens valor de Mossen Font y Sagué internantse lligat pe'l cos en aquelles profunditats esglayadores provant de descobrirhi quelcom que reportés una utilitat a Catalunya.

y de haver llegit un paràgraf de les seves conferències que porten per títol «Sota Terra», dirigírem un salut encoratjador al valent espeleòleg y ens anarem cap a La Plana, ahon: ens esperava un dinar conformato.

Abans de arribarhi, per les altures volgueren obserciarnos ab una pluja, que bastà per retenirnos una bona estona a Jacas.

UN EXCURSIONISTA

(Acabarà)

Al despedirles, ens plau desitjárseli una bona temporada invernal.

*

Divendres, dia primer del corrent, va tancar les seves portes l' elegant «Pabelló de Mar», que, com tots els anys, durant la temporada de ixti ha sigut el lloc predilecte pera expansió y recreo de les innombrables famílies que passen la temporada de ixti en aquesta vila, y que, gràcies a les excelentes condicions naturals de la mateixa, augmenten cada any considerablement.

*

Els aficionats a la cassa anomenada «a piola», han comensat ja a donar expansió a la seva afició predilecta, per més que per ara, segons ellis diuen, «no en passen».

La falta de frescros y de vent de garbi sembla que són la causa de que'ls aucells es mostri mandrosos.

*

La important manufactura de calsat quin propietari és l' intel·ligent industrial D. Pau Benazet y Molas, durant la setmana que demà comença tindrà sospesos els seus treballs, al objecte de montar un motor de doble fòrça motriu que 'i que actualment té instalat.

Ens plau moltíssim poguer donar notícia de tal millora, ja qu' ella demostra la gran importància que cada dia va adquirint la esmentada casa industrial que tan de profit reporta a la nostra vila.

*

Després de una setmana de relativa bonensa, el passat diumenge 'ls núvols varen fer de les séves, obsequiantnos al mitgdia ab una calamarsada y abundanta pluja.

Després, com si tal cosa, el Sol va liuir ab tota la seva explendidesa en l'horitzont; fins que, entre cinc y sis de la mateixa tarda, va desencadenar-se una furiosa tempesta de vent, trons, llamps, bastante aigua y poca o molta pedra, que semblava que havia d' emportarsho tot.

La part del nostre terme hont la tempesta va desenrotllar-se ab més violència, fou cap a la fundada de Vallcaica, tirant fondo amunt fins a Jafra, hont la pedra va caure molt abundant, perjudicant en gran manera els vinyars de aquell indret.

*

El carabiner de 1.ª de aquest puesto D. Joan Alonso Perez ha sigut ascendit a cabó y destinat a la Comandancia de Barcelona. Reoi la nostra enhorabona ab tal motiu.

*

Les darreres plujes han donat ocasió a que comesssim a conéixer 'ls rovellons enguany, donchs aquesta setmana ja n' han portat a plassa, procedents de les muntanyes de Begas, venentse a tres rals la lliura.

Ja que han vingut els rovellons, ¿no podríen els tocinyres de aquesta vila avansar un xich la època de la matansa?

*

A la flor de la joventut, ha mort ha Barcelona D. Antoni Mas Morell, cosí de nostre particular amich el Secretari d' aquest Ajuntament, D. Claudi Mas Jornet, a qui ab tal motiu enviem la expressió del nostre més sentit pésam.

*

Han fet ja l' aparició en algunes cantonades, les venedores de castanyes, proveïdes dels típics aparells de qu' elles se serveixen pera torrar a l' ayre lliure aquella fruya ivernena.

Certament, sembla que s'han avensat una mica massa les referides «industrials», perque, la veritat: lo qu' és el fret, per ara no dona pas senyals de acostarsens gens depressa.

*

Ha sigut ascendit a sargento, destinansel a la Comandancia de Girona, el que fins ara havia sigut cabó de Carrabiners de aquest puesto, D. Cristófol Arias Aparicio, a qui ab tal motiu felicitem.

*

Avui, festivitat de la Mare de Déu del Roser, en nostra Iglesia Parroquial es donarà comens a les solemnes funcions religioses qu' en honor del Santíssim Rosari cada any s' hi celebren durant tot el present mes.

Matant la estona

El metge sabi y el metge rich

Se trobaven a la Facultad de Medicina de Paris do joves qu' eran grans amics, malgrat les seves diferències de temperament y d'inteligencia.

L'un d'ells, August Dupré, era parisenc. Fill d'un facultatiu que havia mort pobre, se guanyava la vida donant llisons y conferencies als estudiants qu'estaven més endarrerits. Com tenia tanta aplicació com talent, va guanyar per oposició una pensió que li va permetre continuar la carrera fins al doctorat. El govern li va fer gràcia de les matrícules per instància dels propis professors, y arribant al grau de doctor, ell va guanyar-se el obtingut el primer lloc del concurs celebrat a dit obiecte. Tan notable era el seu saber que aviat se li va oferir, per la propia Facultat de Medicina, una càtedra de professor clínic en un Hospital de Beneficència.

El seu amic y condeixible Marius Patachon era un marsellés que xerraba fins pels colses, no obrint mai els llibres, amic sols de tiberis y de fer xibarri, un tambor complert, un verdader tocacampañas.

Encare que de res sabia sempre parlava de tot ab un aplòm que deixaba blaus als que se l'escoltaven. Seguia la carrera gràcies a una pensió que li passava un oncle que tenia a Alger, pensió que may li arribava al 15 de cada mes. A forsa de temps y d'empenyos, per fi, va poguer obtenir un títol, y com que se li va morir el parent y no va rebre ja més diners, va desapareixer de París, sense que ningú, ni el seu amic August, sabés ahont se n'havia anat.

Van passar prop de vint anys.

L'August Dupré, cada dia tenia menys clients, ja que era tal el cuidado que posava en el tractament dels malalts, que entre'ls estudis y el compliment del seu carrec en l'Hospital, gairebé no podia assistir a més de quatre o cinc. Com que havia descobert els curiosos orígens d'algunes malalties rares, un dia el govern francés li va donar la missió d'anar al Nord d'Amèrica a estudiar una enfermetat que's presentava a la rasa bovina, y que's temia que podés contagiarse a la rasa humana. Y veusaquí que l'August s'embarcà al Havre desembarcant als sis dies a New York.

El dia següent al de la seva arribada, estant esmorzant al restaurant, va sentir que s' contaban prodiges d' un célebre doctor francés que ja feia temps estava estableert a la capital dels Estats Units. Tants van ser els elogis que van ferne, que l' August determinà preguntar el seu nom; y penseu en lo gran de la seva sorpresa, al sentir que li contestaven: «es diu Patachón, y esta al 783 de la V^a. avinguda.» «Deu ser un parent del meu antic company», va pensar, perque ell potser... si no tenia ni cap ni peus! Però va creure qu' un doctor tan sabi, y a més compatriota, podria servirli d' alguna cosa en aquell país estranger, y posantse el barret y el pardessús se va dirigir allí ahont li havien indicat.

Un cop arribat a dit número, es va trobar devant d'un magnific palau, a la porta del qual estaban esperant arrenglerats una bona pila de cotxes. De primer se va tornar a mirar el número de la casa, y efectivament era el 873. Aleshores va preguntar al porter, y aquell li va dir, que efectivament era allí, y li va indicar una suntuosa escala que conduïda al primer pis.

POMPEIUS GENER.

(Seguirà)

Prencipia advertir que aquest número, com els anteriors, desde'l Justit, ha passat per la censura.

IMPRENTA JACINTO SANTACANA: PARELLADAS, 9.

EL GLOBO
MAJOR, 13

* TEMPORADA D' ISTIU *

Mitjes y mitjons de fil y cutó, en llis y calat; vanos. satuars, medalles, cotilles, cintes, brodats, adornos, puntetes, camises, corbates, colls, punys, botonadures, cinturons, guants, mitenes, traços de bany y demás especialitats de la casa a preus sens competència. ES FAN ADOBS DE TOTA MENA EN ELS VANOS. Pera servir millor al públic cada dia 's viatja a Barcelona

En substitució del que fins ara ha estat Capità de Carrabiners de aquest puesto, D. Sadurní Valverde Mazo, destinat a la 1.ª Companyia, ha sigut nomenat el de igual empleo D. Venanci García Pérez.

El Sr. Valverde, que 'l dijous surti, junt ab la seva família, cap a Badalona, punt del seu destí, durant el temps que ha estat entre nosaltres se ha fet molt apreciable, pe'l seu fi tracte y exquisida educació.

El seu substitut arribà ahir, també acompañat de la seva família; y les seves bones condicions de caràcter ja li són apreciades, per haver estat aquí desempenyant el mateix càrrec, no fa molt.

Com tots els anys, el dijous, dia 30, cap al tart van ferse a la mar les barques que duren la temporada d'ivern es dediquen a la pesca vulgarment anomenada «del bou».

Cal desitjar molta sorte als mariners que durant aquesta època del any es dediquen a tan penosa tasca pera guanyar-se 'l pa de cada dia.

Durant aquesta setmana han sigut en gran nombre les distingides famílies que han donat com a termenada la temporada de ixti, abandonant la nostra vila per retornar a ses habituals residències de la capital.

Colegi del Sagrat Cor de Jesús dirigit pe'ls Germans Maristas

Es donaran llissons particulars y colectives de les assignatures que a continuació s'expressen, baix les cuotes mensuals següents:

Llissons particulars de *Inglès*, 20 ptes; *Francés*, 20 id., y *Comers*, 20 id. Llissó colectiva de les mateixes assignatures, 10 ptes.

Llissons particulars sobre les assignatures de *1.ª Ensenyansa*, 10 ptes. Llissó colectiva de les mateixes assignatures, 5 ptes.

Joseph Selva y Junyent

14, Aygues, 14 : SITGES

Habent obtingut la representació de una important Agència de Barcelona, que es dedica á la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de canvi, a interés modich, ofereix els seus serveys :

ANTON TORRES LA VILA DE SITGES

* * * Carrer Major, 23 * * *

Representant de Máquimes de Cosir

VERTEIM

— En la mateixa casa —

ES PLANXA
en senzill y brillant

Viudos y Solters

Tinch mils de senyoras y senyoretas de totes edats y am dots o fortunes desde 100 a 100,000 duros o mes, que desitgen casarse com DEU MANA: Totes elles són honorades, instruïdes y de boues families. Escribi ab sello (dins la carta) a D. S. Calderón: Rambla Catalunya, 46, primer, Barcelona. Unica casa antigua, seria y formal, que pot acreditar a centenars els casaments fets per la mateixa. Aquesta casa no enganya ni admet enredos.

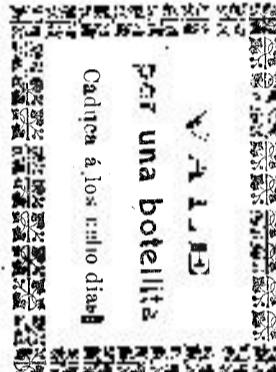
SITGES
Camiseria y Confitería

32. BOQUERIA, 32

camisas, corbatas, mocadors y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barat
Especialitat en camisas á mida

QUIERE VD. UNA PRECIOSIDAD?

Gráfica demostración de lo que pueden talento, genio y generosidad, y faro luminoso, es para todos pequeña joya de grandes méritos, muy especialmente para cuantas personas se mueven y andan perezosamente, para las que tienen horror á las distancias y de modo singular para los hombres impotentes, mujeres estériles ó individuos extenuados por sufrimientos ó enfermedades, por excesos de estudio y trabajos mentales ó por abusos de pláceres cuyas fuerzas abandonan el aparato genésico y eje cerebro espinal: este es el obsecuio que hace la Institución que elabora el potente FERTILIZADOR, el que recibirá usted dirigiéndose personalmente ó por escrito al señor Administrador del Despacho central, Providencia 61, «La Salud», Barcelona.

EL FERTILIZADOR logra maravillas y se halla en farmacias colmados y droguerías. En Madrid: P. Moreno, calle Mayor 35; Grubo, Arenal, 2; Torres Arnao, Atocha, 30; etcétera.—En Barcelona. Sucesores de Massana, Fernando VII, 14; Vicente Ferrer y Compañía, Uriach y C.º, etc.

En SITGES: Confitería de J. Sabaté: 5, Calle Mayor, 5

* ENCUADERNACIONES *

A preus molt econòmichs se fan en aquesta Impremta

Agencia Funeraria

ARTHUR CAPSIR

ADMINISTRACIÓ DELS COTXES FUNEBRES

Corones * Hábits religiosos de totes classes

Esqueles mortuories * Recordatoris

Capelles ardents

Trasllats de restes mortals a províncies

y tot lo concernent a

POMPES · FUNEBRES

Servei especial de desinfecció

Sant Gaudenci, 2; SITGES

A Barcelona diriguïvós a la
gran Empresa funerària
LA EGIPCIA